

មាត្រាដ្ឋានកំណត់ភាពត្រឹមត្រូវនៃការបញ្ចេញសំឡេង

➤ នៅអាយុ 7 ឆ្នាំ ការវិកលច្រើននៃសូរស័ព្ទរបស់សិស្សមានលក្ខណៈពេញលេញ និង មានស្ថេរភាព (Hodson, 1991) ។

និយមន័យ : ភាពអន់ខ្សោយនៃការបញ្ចេញសំឡេង : ការបញ្ចេញសំឡេងនិយាយខុសពីធម្មតារួមមាន : ការជំនួសពាក្យ ការលុបពាក្យ ដំណើរខុសពីសំឡេងដើម ឬ ការបន្ថែមសំឡេងនិយាយមិនត្រូវនឹងអាយុរបស់សិស្ស ឬ សាវតារភាសានៃវប្បធម៌ និងមិនទាក់ទងជាមួយនឹងគ្រាមភាសា ។

	គ្មានបញ្ហាជាក់ស្តែង	ខ្សោយ	មធ្យម	ខ្លាំង
ការពិពណ៌នានៃការបញ្ចេញសំឡេង	គ្មានកំហុសក្នុងការបញ្ចេញសំឡេង ឬ ការបញ្ចេញសំឡេងកាន់ធ្ងរ ។	* កំហុសក្នុងការបញ្ចេញសំឡេងងាយស្តាប់ យល់បាន ប៉ុន្តែគួរឱ្យកត់សំគាល់ ។ * កំហុសរួមមានប្រភេទទូទៅនៃការជំនួស និង/ឬ ដំណើរខុសពីសំឡេងដើម ។	* មានកំហុសក្នុងការបញ្ចេញសំឡេងកាន់តែ ច្រើន ។ ភាពងាយស្តាប់យល់ច្បាស់ មានការ ពិបាកសម្រាប់អ្នកស្តាប់ដែលមិនសូវស្និទ្ធស្នាល ។ * ការប្រើប្រាស់លើសប្រមាណ (40% ឬ លើស នេះ) នៃដំណើរការជំនួស ឬ លុប ដែលមិនសម ស្របតាមអាយុ ។	* មានកំហុសការបញ្ចេញសំឡេងជាច្រើន ។ ការ និយាយជាញឹកញាប់ពិបាកយល់ ចំពោះអ្នកស្តាប់ ភាគច្រើន ។ * ការប្រើប្រាស់លើសប្រមាណ (40% ឬ លើស នេះ) នៃ ដំណើរការជំនួស ឬ លុប ឬ ដំណើរការ ប្លែកដែលមិនសមស្របតាមអាយុ ។
ការវាយតម្លៃធម្មតា		* មិនមានកំហុសក្នុងការបញ្ចេញសំឡេង ច្រើន ជាង 2 នៅខាងក្រៅគោលការណ៍ណែនាំ វិកលច្រើន ។ សិស្សអាចណែនាំឱ្យកែកំហុស ក្នុងការបញ្ចេញសំឡេង ។ * ភាគរយទី 7-15 លើរង្វាស់តាមបទដ្ឋាន ។ * 1 ទៅ 1.5 SD ក្រោមមធ្យម ។	* ការជំនួសពាក្យ និង ដំណើរខុសពី សំឡេងដើម និង ការលុបពាក្យមួយ ចំនួនអាចកើតឡើង ។ អាចមានការណែនាំមានកំណត់ ឱ្យកែកំហុស ការបញ្ចេញសំឡេង ។ * ភាគរយទី 2-6 លើរង្វាស់តាមបទដ្ឋាន ។ * 1.5 ទៅ 2 SD ក្រោមមធ្យម ។	* ការប្រែប្រួលមានទាក់ទងនឹងការជំនួស ពាក្យដ៏ច្រើន សន្លឹកសន្លាប់ និង ការលុបពាក្យជាច្រើន រហូតដល់ ការលុបពាក្យដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ ។ * ចំនួនកំណត់នៃថ្នាក់បញ្ចេញសំឡេង ត្រូវបានបង្ហាញ ច្បាស់ជាក់ស្តែងនៅក្នុងគំរូភាសា-និយាយ ។ ការ កំណត់លំដាប់ព្យញ្ជនៈជាទូទៅនៅខ្លះខាត ។ * ភាគរយ <2 លើរង្វាស់តាមបទដ្ឋាន ។ * ការប្រែប្រួលតាមបទដ្ឋាន 2 ឬ លើសនេះ ។
ការវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការ		ភាពងាយយល់អាចស្តាប់ 80% នៃរយៈពេល នៅក្នុងការនិយាយទំនាក់ទំនងគ្នា ។	ភាពងាយយល់អាចស្តាប់បាន 50% ទៅ 80% នៃរយៈពេលនៅក្នុងការនិយាយទំនាក់ទំនងគ្នា ។	ភាពងាយយល់អាចស្តាប់បាន <50% នៃរយៈពេលនៅក្នុងការនិយាយទំនាក់ទំនងគ្នា ។
ផលប៉ះពាល់លើការទំនាក់ទំនង		សិស្សអាចជួបប្រទះនូវផលលំបាកមួយចំនួននៅ ក្នុងការបង្ហាញពីអារម្មណ៍ និង/ឬ ការយល់ដឹង ។ អ្នកផ្សេងទៀតយល់ពីសារនិយាយរបស់សិស្ស ។	សិស្សអាចជួបប្រទះការលំបាកមួយចំនួននៅក្នុង ការបង្ហាញពីអារម្មណ៍ និង/ឬ ការយល់ដឹង ។ សារនិយាយរបស់សិស្ស ភាគច្រើន ត្រូវបានយល់ ដោយអ្នកផ្សេងទៀត ។	* សិស្សមានការបង្ហាញពីអារម្មណ៍ និង /ឬ ការយល់ ដឹងតាមមុខងារមានកំណត់ ។ * ជាញឹកញាប់អ្នក ផ្សេងទៀតមិនយល់ពីសារនិយាយរបស់សិស្សទេ ។ * ជាញឹកញាប់ភ្ជាប់ជាមួយដោយបញ្ហាសួរសុំ ។
ផលប៉ះពាល់លើការអប់រំ		ការទទួលបានជំនាញសិក្សាមូលដ្ឋាន សង្គម និង/ឬ វិជ្ជាជីវៈ អាចមានផលប៉ះពាល់ ។	ការទទួលបានជំនាញសិក្សាមូលដ្ឋាន សង្គម និង/ឬ វិជ្ជាជីវៈ ជាធម្មតា មានផលប៉ះពាល់ ។	ការទទួលបានជំនាញសិក្សាមូលដ្ឋាន សង្គម និង/ឬ វិជ្ជាជីវៈ មានភាពអន់ខ្សោយ ។

មាត្រាដ្ឋានកំណត់ភាពត្រឹមត្រូវនៃសម្លេង

➤ នៅពេលសិស្សម្នាក់បង្ហាញឱ្យឃើញថាមានការអន់ខ្សោយនៃសម្លេង សិស្សនោះនឹងត្រូវណែនាំឱ្យធ្វើការព្យាបាល ។

និយមន័យ : ភាពអន់ខ្សោយនៃសម្លេងនិយាយ : ភាពអន់ខ្សោយនៃសម្លេងគឺជាអវត្តមាន ឬ ភាពខុសពីធម្មតានៃសម្លេងដែលត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយ : ការចាប់ផ្តើម/រយៈពេលសម្លេងខុសពីធម្មតា គុណភាពសូរសៀង សូរសម្លេង សម្លេងខ្លាំង និង/ឬ សម្លេងខ្លាចអាយុ ភេទ ឬ ស្ថានភាពនិយាយ ។

	<u>គ្មានបញ្ហាជាក់ស្តែង</u>	<u>ខ្សោយ</u>	<u>មធ្យម</u>	<u>ខ្លាំង</u>
ការពិពណ៌នានៃសម្លេង	សូរសម្លេង គុណភាព អាំងតង់ស៊ីតេ អត្រា និង សម្លេងខ្លាចខុសពីធម្មតា ។	ភាពខុសគ្នាដែលគួរឱ្យកត់សំគាល់ អាចមិនត្រូវជាមួយនិងសូរសម្លេង គុណភាព អាំងតង់ស៊ីតេ អត្រា និង សម្លេងខ្លាចខុសពីធម្មតា ។	ភាពខុសគ្នាដែលគួរឱ្យកត់សំគាល់យូរអង្វែង ត្រូវបានសំគាល់នៅក្នុងគុណភាពនៃសម្លេង (ភាពតានតឹង សម្លេងខ្លាច) សូរសម្លេង អាំងតង់ស៊ីតេ ឬ អត្រា ។	* ភាពខុសគ្នាដ៏លើសលុបបំផុតគួរឱ្យកត់សំគាល់ ត្រូវបានសំគាល់នៅក្នុងគុណភាពនៃសម្លេង (ភាពតានតឹង សម្លេងខ្លាច) សូរសម្លេង អាំងតង់ស៊ីតេ ឬ អត្រា ។
ការវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការ		ភាពខុសគ្នានៃសម្លេងរួមមាន សម្លេងស្តួក សម្លេងចុងច្រមុះ សម្លេងដើមក សូរសម្លេង ឬ អាំងតង់ស៊ីតេ មិនសមស្របតាមអាយុរបស់សិស្ស គឺជាការព្រួយបារម្ភណ៍តិចតួចបំផុត ចំពោះឪពុកម្តាយ គ្រូ សិស្ស ឬ គ្រូពេទ្យ ។	* ភាពខុសគ្នានៃសម្លេង គឺជាការព្រួយបារម្ភណ៍ ចំពោះឪពុកម្តាយ គ្រូ សិស្ស ឬ គ្រូពេទ្យ ។ * សម្លេង មិនសមស្របតាមអាយុ និងភេទរបស់សិស្ស ។	ភាពខុសគ្នានៃសម្លេង គឺជាការព្រួយបារម្ភណ៍ ចំពោះឪពុកម្តាយ គ្រូ សិស្ស ឬ គ្រូពេទ្យ ។ សម្លេងខុសពីអាយុ និង ភេទរបស់សិស្សដាច់ ។
ផលប៉ះពាល់លើការទំនាក់ទំនង		* ភាពខុសគ្នានៃសម្លេង មិនខ្លាំងល្មមអាចរារាំង ដល់ការទំនាក់ទំនងឡើយ ។ * ចំណេះដឹងរបស់សិស្សអាចមានផលប៉ះពាល់ដល់ការទំនាក់ទំនង ។	ភាពខុសគ្នានៃសម្លេងអាចរារាំងដល់ការទំនាក់ទំនង និង ធ្វើភាពងាយស្តាប់អាចយល់បានថយចុះ ឬ ទាំងពីរតែម្តង ។	ភាពខុសគ្នានៃសម្លេង ធ្វើឱ្យការទំនាក់ទំនង និង ភាពងាយស្តាប់អាចយល់បានថយចុះ ឬទាំងពីរតែម្តង ។
ផលប៉ះពាល់លើការអប់រំ		* សម្លេង ក្រៅធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់ពិបាកស្តាប់សារ ។ * មានផលប៉ះពាល់តិចតួចចំពោះដំណើរការទំនាក់ទំនងសង្គម ផ្លូវចិត្ត និង/ឬ ការសិក្សា ។ * មានប្រតិកម្មពីអ្នកស្តាប់ និង/ឬ អ្នកនិយាយតិចតួច ដោយកត់សំគាល់ពីអ្នកស្តាប់ដែលមានភាពស្និទ្ធស្នាលពីរនាក់ ។	* សម្លេងនិយាយ វិសាលធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់ពិបាកស្តាប់សារ ។ * មានប្រតិកម្ម និង ការព្រួយបារម្ភណ៍មធ្យម ដោយកត់សំគាល់ពីអ្នកស្តាប់ដែលមានភាពស្និទ្ធស្នាលពីរនាក់ ។ * រារាំងដល់ដំណើរការទំនាក់ទំនង សង្គម ផ្លូវចិត្ត និង/ឬ ការសិក្សា ។	* សម្លេងនិយាយ វិសាលធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់ពិបាកស្តាប់សារ ។ * ការជឿសរវាងស្ថានភាពនិយាយគ្នា អាចត្រូវបានអង្កេតឃើញ ។ * កំណត់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះ ដំណើរការទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គម ផ្លូវចិត្ត និង /ឬ ការសិក្សា ដោយសមត្ថភាពក្នុងការទំនាក់ទំនងសមស្របមានកំណត់ ។

មាត្រាដ្ឋានកំណត់ភាពត្រឹមត្រូវនៃភាពស្មាត់ជំនាញ

និយមន័យ : ភាពអន់ខ្សោយនៃភាពស្មាត់ជំនាញ : ភាពអន់ខ្សោយនៃភាពស្មាត់ជំនាញគឺជាលំហូរខុសពីធម្មតានៃការនិយាយស្តីផ្ទាល់មាត់ ដែលត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយអត្រាភាពស្មាត់ជំនាញ និង ចង្វាក់ថយចុះ ដែលអាចមានមកជាមួយដោយអាកប្បកិរិយាខិតខំប្រឹងប្រែងផងដែរ ។

	គ្មានបញ្ហាជាក់ស្តែង	ខ្សោយ	មធ្យម	ខ្លាំង
ការពិពណ៌នានៃភាពស្មាត់ជំនាញ	ភាពស្មាត់ជំនាញនៃការនិយាយ មិនទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះសិស្សឡើយ ។	* ក្នុងពាក្យនិយាយ 100 ពាក្យ មាន 3 ទៅ 5% នៃពាក្យសរុប ដែលនិយាយត្រជិត ។ * មិនមានលក្ខណៈបន្ទាប់បន្សំ ការរូញរា និង អាកប្បកិរិយាគេចវេស ។ * ការនិយាយមានភាពស្មាត់ជំនាញ គ្រប់បំរុងបាន ។	* ក្នុងពាក្យនិយាយ 100 ពាក្យ មាន 6-10% នៃពាក្យសរុប ដែលនិយាយត្រជិត ។ * លក្ខណៈបន្ទាប់បន្សំ ការរូញរា និង អាកប្បកិរិយាគេចវេស អាចលេចឡើង ។	* ក្នុងពាក្យនិយាយ 100 ពាក្យមាន 11% ឬលើសនេះនៃពាក្យសរុប ដែលនិយាយត្រជិត ។ * លក្ខណៈបន្ទាប់បន្សំ ការរូញរា និង អាកប្បកិរិយាគេចវេស មានលេចឡើង ជាពិសេសគួរកត់សំគាល់ និង លំបាក ។
ការវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការ		ភាពមិនស្មាត់ជំនាញបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបានអង្កេតឃើញនៅក្នុងស្ថានភាពជាក់លាក់ ។	ភាពមិនស្មាត់ជំនាញជាញឹកញាប់ ត្រូវបានអង្កេតឃើញនៅក្នុងស្ថានភាពជានិច្ច ។	អាកប្បកិរិយានៃភាពមិនស្មាត់ជំនាញដែលជាទម្លាប់ត្រូវបានអង្កេតឃើញនៅក្នុងស្ថានភាពជានិច្ច ។
ផលប៉ះពាល់លើការទំនាក់ទំនង		សិស្សអាចដឹងពីអាកប្បកិរិយាមិនស្មាត់ជំនាញ ។	សិស្សអាចបង្ហាញពីការយល់ដឹងពីអាកប្បកិរិយាមិនស្មាត់ជំនាញ ។	* សិស្សជាធម្មតាបង្ហាញការយល់ដឹងពីអាកប្បកិរិយាមិនស្មាត់ជំនាញ ។ * ការគេចវេសនៃស្ថានភាពនិយាយ ត្រូវបានអង្កេតឃើញ ។
ផលប៉ះពាល់លើការអប់រំ		* មានប្រតិកម្មពីអ្នកស្តាប់តិចបំផុត ។ *** មានផលប៉ះពាល់ទៅលើការអប់រំតិចបំផុត ។	មានប្រតិកម្មមួយចំនួនពីអ្នកស្តាប់ និង វារាវាងដល់ដំណើរការអប់រំ ។	* កំណត់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះដំណើរការអប់រំ ។ * សិស្សអាចធ្វើរបាយការណ៍ លំបាកផ្ទាល់មាត់ និង អានខ្សោយ ។ * សិស្សអាចដកចេញពីសកម្មភាពសិក្សាជាក្រុម ។ * សិស្សអាចត្រូវបានចំអក មិនអើពើ ឬ ដកចេញពីក្រុមលេងល្បែងកម្សាន្តផ្សេងៗ ឬ សកម្មភាពជាក្រុម ។

ប្រភពឯកសារ :

- Arkansas Severity Ratings for Language
- ASHA Guidelines for the Roles and Responsibilities of the School-Based Speech-Language Pathologist
- ASHA, IDEA and Your Caseload, 1999
- Howard County Public School, Maryland, “Communication Rating Scales, Service Delivery Model, and Dismissal Criteria for Speech-Language Service School Union #98, “Guidelines for Speech Language Communication Services, 1997”
- MSAD #59, “Language Severity Rating Scale”
- Severity Rating Scales/Guidelines For Speech/Language Communication Services in Language Severity Rating Scale _CAMBODIAN.doc | Page 4 of 4 | RISinterpret / 12-2008